

burde affholde, saa troer jeg, at der derimod maaffee med Grund kunde bemærkes, for det Første, at den nuværende Amtmand i Præsto Amt er idetmindste den 4de Amtmand, der boer paa det Sted, hvor han boer, og dernæst, at den Huusleiegodtgjørelse, som tilstaaes ham, er 173 Rd. mindre end Gjennemsnittet af de øvrige Amtmænds Huusleiegodtgjørelse, naar man tager Kjøbenhavns Amt fra; jeg har ikke taget det med, fordi Huusleien der er noget større. Det vil heraf sees, at det, at Amtmanden boer i Rønnede, sandsynligvis nu medfører en Besparelse for Statskassen af mellem 50 og 100 Rd., og at der før har været en større Besparelse, idet der for 1867 — 68 kun tilstodes 300 Rd. aarlig som Huusleiegodtgjørelse til Amtmanden over Præsto Amt. Altsaa i den Tid, og for en ikke kort Arrække tilbage, har Amtmanden i Præsto, netop paa Grund af, at han boer udenfor Byen, sparet Statskassen ikke Ubetydeligt, og det synes derfor neppe billigt her ved denne Leilighed at negte dette Tilskud af 100 Rd. af den Grund, da det dog er aldeles indlysende, at der, naar man tager de to Poster sammen, er en ligefrem Besparelse for Statskassen (Steenstrup: Men Tab for Beboerne!). Det kan det dog ikke være, thi det Sted, hvor Amtmanden boer, ligger, saavidt jeg kan see, idetmindste ligesaa beleilig for den største Deel af Amtets Beboere tilfammen som Præsto. Da denne ubetydelige Sag er i Begreb med at antage et noget større Omfang, end den efter min Mening burde, saa vil det allerede Thing maaffee tillade mig at anfille nogle saa Betragtninger over dette Forhold. Jeg kan ikke see Andet, end at det Forlangende, der her foreligger fra Regjeringen og Landstthinget, om at beholde de 100 Rd. for Præsto Amtmændsembede — der er ikke Tale om nogen Forhøielse, thi Præsto Amtmændsembede har nu 1300 Rd. til Contoirhold, og der er kun Tale om at beholde det Samme, som Embedet har havt siden 1856 — er billigt, naar Behandlingen af dette Lovforslag ikke alene skal have formel, men ogsaa reel Betydning for de to Parter af den lovgivende Magt. Jeg kan ikke see Andet, end at Vedtagelsen af de 6 allerede

Medlemmers Forslag efter al Sandsynlighed vil blive et ligefremt Tab for Statskassen, og jeg skal prøve paa at begrunde det. Det er til enefte Behandling, Forslaget foreligger; det har gennemgaaet 3 Behandlinger i hvert af Thingene og er vendt tilbage til os fra Landstthinget. Hvis Vædringsforslaget vedtages, vender Lovforslaget atter tilbage til Landstthinget, og da fremkommer der følgende Muligheder. For det Første den, at Landstthinget vedtager Lovforslaget saaledes, som det er kommet herfra, uforandret; dette er der efter min Mening aldeles ingen Sandsynlighed for, thi, hvis Landstthinget vilde gjøre dette, saa havde det allerede vedtaget Lovforslaget forrige Gang. Den anden Mulighed er den, at der bliver nedsat et Fællesudvalg, og der kan saa i det gunstigtste Tilfælde være Udfigt til, at vi ved dette Fællesudvalg maaffee kunne tjene 50 Rd. — jeg søier et „maaffee“ til, thi det kan dog være noget tvivlsomt. Den tredje Mulighed er den, at Landstthinget forkaster Lovforslaget, og derfor er der efter min Mening ligesaa megen Sandsynlighed, og den fjerde Mulighed er den, at Landstthinget lader Lovforslaget ligge hen uden at behandle det. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, indeholder det en Besparelse fra det nu Bestaaende af 1050 Rd., nemlig en Redfættelse af 660 Rd. for Frederiksberg Amt, af 400 Rd. for Maribo Amt, af 90 Rd. for Thisted Amt og af 100 Rd. for Bornholms Amt, hvilket tilfammen udgjør 1250 Rd., men herfra maa drages en Forhøielse af 200 Rd., nemlig 100 Rd. for Betle Amt og 100 Rd. for Svendborg Amt; drages disse 200 Rd. fra de 1250 Rd., bliver der 1050 Rd. tilbage. Der er endvidere en Forhøielse af 500 Rd. for Aarhus Amt, men disse har jeg holdt udenfor Betragtningen, idet disse 500 Rd. engang ere tilstaaede Aarhus Amt ved en Tillægsbevilling, og altsaa efter al Sandsynlighed fremdeles ville blive tilstaaede. Der er saaledes, siger jeg, størst Sandsynlighed for, at Landstthinget, hvis dette Vædringsforslag vedtages, enten forkaster Lovforslaget, eller lader det ligge hen. Jeg kan ikke see, at der fra de to Parter Side, som ville komme til at bestemme Afgjørelsen, er nogen